

разпоредби на Закона за банките /ЗБ/, обнародван в ДВ, бр. 52 от 1997 г. и разпоредби на международни договори, страна по които е Република България. Не е ясно дали подателите на искането имат предвид само разпоредбите на чл. 9, ал. 1, т. 4 и 5 ЗБ като несъответстващи на международните договори по които България е страна или в израза "посочените норми на ЗБ" включват и § 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за банките. Липсват мотиви в подкрепа на твърдението за противоконституционност на § 18 от Преходните и заключителни разпоредби на закона за банките. Тъкмо обратното, твърди се, че с него е направен "несполучлив опит на законодателя да ограничи противоконституционността" на други норми. Освен това не е ясно дали оплакването се отнася за цялата разпоредба на § 18 или само за частта ѝ относно чл. 9, ал. 1, т. 4 и 5 ЗБ.

От друга страна, в петитума на искането се моли съдът да обяви за "противоконституционни нормите на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 5, ал. 2 и 4, чл. 21, ал. 5, чл. 52, ал. 7, чл. 65, ал. 4 и § 18 от Закона за банките, като противоречащи на конституцията на Република България поради изтъкнатите съображения и международните договори, по които България е страна /чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията/". Така формулираният петитум обхваща всички оспорени норми на Закона за банките като несъответстващи на международните договори, докато в обстоятелствената част се правят доводи

само за чл. 9, ал. 1, т. 4 и 5 ЗБ. Същевременно в петитума е изоставено оплакването срещу чл. 9, ал. 1, т. 4 ЗБ и се поддържа оплакването само срещу т. 1 и 5 на тази алинея.

Това несъответствие между развитите в обстоятелствената част оплаквания и петитума на искането може да доведе до подмяна на предмета на делото. Поради това, съдът съгласно вече установената си практика /вж. определение от 5 декември 1996 г. по к.д. № 25 от 1996 г./ намира за необходимо да укаже на подателите на искането да уточнят последното в тази му част.

В петитума подателите правят искане за конституиране на "БНБ, както и всички останали банки" като заинтересувани страни по делото. В този случай, разпоредбата на чл. 18, ал. 2, т. 3 ПОДКС задължава подателите да посочат "наименованието /името/ и седалището /адреса/ на заинтересуваните институции и лица". В искането това не е сторено.

Поради изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд и чл. 19, ал. 3 ПОДКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Указва на подателите на искането да уточнят

допълнително:

- за кои разпоредби на Закона за банките се иска установяване на тяхната противоконституционност на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от конституцията;

- за кои разпоредби от същия закон се иска установяване на несъответствието им с международните договори, страна по които е Република България на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията;

- за кои разпоредби се иска кумулативно установяване на противоконституционност и несъответствие с международните договори, като се посочат разпоредбите на последните.

Подателите на искането да посочат дали поддържат изложените в мотивите съображения за противоконституционност на чл. 9, ал. 1, т. 4 ЗБ и дали желаят съдът да се произнесе по конституционносъобразността на тази разпоредба.

Подателите на искането да мотивират твърдението си за противоконституционност на § 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за банките.

Подателите на искането да посочат данните по чл. 18, ал. 2, т. 3 ПОДКС за лицата, посочени в петитума /"всички останали банки"/.

Съдът предоставя на подателите на искането срок до 15 септември 1997 г. за горните уточнения.

Препис от това определение да се изпрати на подателите

на искането чрез народния представител, подписал на първо място искането.

^

↓

Председател: /Асен Манов/

Членове: /Младен Данаилов/

/Пенчо Пенев/

/Милчо Костов/

/Тодор Тодоров/

/Цанко Хаджистойчев/

/Александър Арбаджиев/

/Станислав Вититров/

/Георги Марков/

/Димитър Гочев/